

UNOFFICIAL TRANSLATION

สหประชาชาติ

E/2002/68/Add.1

สภาเศรษฐกิจและสังคม

Distr.:General

วันที่ 20 พฤษภาคม 2545

ต้นฉบับ ภาษาอังกฤษ

Substantive session 2002

นิวยอร์ก วันที่ 1 ถึง 26 กรกฎาคม 2545

Item 14 (g) of the provisional agenda*

คำถามว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและสังคม : สิทธิมนุษยชน

หลักและแนวทางปฏิบัติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการลักลอบค้ามนุษย์
การรายงานของข้าหลวงใหญ่สหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนต่อสภาเศรษฐกิจ

สารบัญ	ย่อหน้า	หน้า
หลักและแนวทางปฏิบัติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการลักลอบค้ามนุษย์	1-17	3
สิทธิมนุษยชนเบื้องต้น	1-3	3
การป้องกันการลักลอบค้ามนุษย์	4-6	3
การคุ้มครองและการให้ความช่วยเหลือ	7-11	3
การดำเนินคดีอาญา การลงโทษ และการชดเชย	12-17	4
หลักและแนวทางปฏิบัติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการลักลอบค้ามนุษย์		6
แนวทางที่ 1 การส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน		6
แนวทางที่ 2 การพิสูจน์หาผู้ที่ตกเป็นเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์และผู้กระทำผิด		7
แนวทางที่ 3 การวิจัย การวิเคราะห์ การประเมินและการเผยแพร่		8
แนวทางที่ 4 ขอบเขตทางกฎหมายที่เหมาะสม		10
แนวทางที่ 5 การตอบสนองทางกฎหมายที่เหมาะสม		11

* E/2002/100

** เอกสารส่งมาถึงการประชุมล่าช้าโดยที่ไม่มีคำอธิบายตามที่ได้อำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 8 ของ General Assembly resolution 53/208 B ซึ่ง Assembly ได้ระบุไว้ว่าถ้ามีการส่งรายงานล่าช้าควรอธิบายเหตุผลไว้ในเชิงอรรถในเอกสาร

แนวทางที่ 6 การปกป้องและสนับสนุนผู้ที่ตกเป็นเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์	12
--	----

UNOFFICIAL TRANSLATION

สารบัญ	ย่อหน้า	หน้า
แนวทางที่ 7 การป้องกันการลักลอบค้ามนุษย์		13
แนวทางที่ 8 มาตรการพิเศษในการปกป้องและสนับสนุนเด็ก ที่ตกเป็นเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์		14
แนวทางที่ 9 แนวทางในการแก้ไข		15
แนวทางที่ 10 ภาระหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สร้างสันติภาพ ตำรวจ นักมานุษยวิทยาและเจ้าหน้าที่ทางการทูต		16
แนวทางที่ 11 การร่วมมือและการประสานงานร่วมกันระหว่างรัฐและภูมิภาค		17

UNOFFICIAL TRANSLATION

หลักและแนวทางปฏิบัติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการลักลอบค้ามนุษย์¹**สิทธิมนุษยชนเบื้องต้น**

1. สิทธิมนุษยชนของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ควรเป็นหัวใจหลักในความพยายามที่จะป้องกันและต่อสู้กับการค้ามนุษย์ รวมทั้งการคุ้มครอง ช่วยเหลือและให้การชดเชยแก่เหยื่อ
2. รัฐมีความรับผิดชอบตามกฎหมายระหว่างประเทศที่จะต้องดำเนินการอย่างเต็มความสามารถในการป้องกันการการค้ามนุษย์ การสืบหาและดำเนินคดีต่อผู้ค้ามนุษย์ รวมทั้งการช่วยเหลือและคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์
3. มาตรการต่อต้านการค้ามนุษย์ไม่ควรส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ ผู้อพยพ ผู้ถูกไล่ที่ ผู้ลี้ภัยทางการเมืองและผู้ต้องการที่หลบภัย

การป้องกันการลักลอบค้ามนุษย์

4. ยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายเพื่อป้องกันการการค้ามนุษย์ควรตระหนักว่าความต้องการหรืออุปสงค์ เป็นสาเหตุต้นตอของการค้ามนุษย์
5. รัฐและองค์กรระหว่างประเทศควรดำเนินมาตรการแทรกแซงเพื่อจัดการกับปัจจัยที่เพิ่มความเสี่ยงในการค้ามนุษย์ ซึ่งได้แก่ ความไม่เสมอภาค ความยากจน และการกีดกันแบ่งแยกทุกรูปแบบ
6. รัฐควรดำเนินการอย่างเต็มความสามารถในการระบุและจัดการกับหน่วยงานของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือพัวพัน กับการค้ามนุษย์ เจ้าหน้าที่รัฐทุกคนที่ต้องสงสัยว่าพัวพันกับการค้ามนุษย์ควรถูกสอบสวน ดำเนินคดีและถ้าถูกตัดสินว่ามีความผิดจริงต้องได้รับโทษอย่างเหมาะสมแก่ความผิด

---

¹ คำว่า “การค้ามนุษย์” ในหลักการและแนวทางฉบับนี้ หมายถึง การจัดหา การขนส่ง การเคลื่อนย้าย การให้ที่หลบซ่อนหรือการรับบุคคล โดยวิธีคุกคาม บังคับ ชูเชื้อ หลอกลวง ลักพา ใช้กำลังทำร้าย หาผลประโยชน์จากความเปราะบางของผู้เสียหาย หรือการให้หรือรับเงินหรือผลประโยชน์ต่างๆ ให้ผู้เสียหายยินยอม เพื่อที่จะแสวงหาผลประโยชน์จากผู้เสียหาย การแสวงหาผลประโยชน์ควรประกอบด้วย (แม้จะในระดับเล็กน้อยที่สุด) การแสวงหาผลประโยชน์จากการค้าประเวณี หรือการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศรูปแบบอื่น การบังคับให้ใช้แรงงานหรือให้บริการ การให้เป็นทาสหรือทำงานเยี่ยงทาส การให้ตกเป็นของนายจ้างหรือการเอาอวัยวะ ที่มา: Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime (article 3 (a))

UNOFFICIAL TRANSLATION

การคุ้มครองและการให้ความช่วยเหลือ

7. ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ไม่ควรถูกกักตัว ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดีในความผิดฐานเข้าหรืออาศัยในประเทศระหว่างการเดินทางหรือประเทศปลายทาง หรือความผิดฐานเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผิดกฎหมายในขอบเขตที่การเกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นผลโดยตรงจากสถานการณ์ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์
8. รัฐควรมีหลักประกันว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์จะได้รับการปกป้องจากการใช้ผลประโยชน์และอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่อไป และได้รับการดูแลทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างพอเพียง ทั้งนี้การคุ้มครองและดูแลดังกล่าวไม่ควรเป็นเงื่อนไขกับความสามารรถและความยินยอมของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในการให้ความร่วมมือเพื่อการดำเนินคดีทางกฎหมาย
9. ควรให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายและด้านอื่นๆ แก่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ตลอดระยะเวลาที่มีการดำเนินคดีทั้งทางอาญา ทางแพ่งหรืออื่นๆ ต่อผู้ต้องสงสัยว่าค้ามนุษย์ รัฐควรให้ความคุ้มครองและที่พักชั่วคราวแก่เหยื่อและพยานระหว่างการดำเนินการทางกฎหมาย
10. เด็กที่เป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ควรได้รับการได้รับการปฏิบัติในฐานะเด็ก ผลประโยชน์ของเด็กควรได้รับการพิจารณาว่าเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดตลอดเวลา เด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ควรได้รับความช่วยเหลือและความคุ้มครองที่เหมาะสม นอกจากนี้ความเปราะบาง สิทธิและความต้องการของพวกเขาควรได้รับการใส่ใจอย่างเต็มที่
11. ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ควรได้รับการรับรองความปลอดภัยในการกลับสู่ประเทศของตน (และถ้าเป็นไปได้ควรรวมถึงความสมัครใจของผู้เสียหายเองด้วย) ทั้งจากประเทศผู้รับและประเทศมาตุภูมิ กฎหมายควรให้ทางเลือกในการถูกส่งตัวกลับมาตุภูมิของผู้เสียหายในกรณีที่เป็นไปได้ว่าการส่งตัวกลับนั้นอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อตัวผู้เสียหายเองหรือครอบครัว

การดำเนินคดีอาญา การลงโทษ และการชดเชย

12. รัฐควรใช้กฎหมายที่เหมาะสมและมาตรการอื่นๆ ที่จำเป็นในการสร้างมาตรการทางกฎหมายเพื่อต่อสู้กับการค้ามนุษย์รวมทั้งการกระทำอันเป็นองค์ประกอบ²และความผิดต่อเนื่อง³

² ในหลักการและแนวทางฉบับนี้ “การกระทำอันเป็นองค์ประกอบ” และ “ความผิดอันเป็นองค์ประกอบ” ของการค้ามนุษย์หมายถึงรวมถึง การจัดหา การขนส่ง การเคลื่อนย้าย การให้ที่หลบซ่อนหรือการรับบุคคลที่อายุเกิน 18 ปี โดยวิธีคุกคาม บังคับ ชูเชิญ หลอกลวง เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ ส่วนการจัดการ การขนส่ง การเคลื่อนย้าย การให้ที่หลบซ่อนและการรับบุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ถือเป็นกรกระทำอันเป็นองค์ประกอบ และ ความผิดอันเป็นองค์ประกอบของการค้าเด็ก ที่มา: Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, articles 3 (a) and 3 (c)

UNOFFICIAL TRANSLATION

13. รัฐควรได้สวน ดำเนินคดีและพิจารณาลงโทษในคดีค้ามนุษย์รวมทั้งการกระทำอันเป็นองค์ประกอบและความผิดต่อเนื่องอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะผู้กระทำผิดจะเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือบุคคลอื่น
14. รัฐควรสร้างความมั่นใจว่าการค้ามนุษย์ การกระทำอันเป็นองค์ประกอบและความผิดต่อเนื่องเป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ตามกฎหมายของประเทศหรือสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน รัฐควรให้ความร่วมมือเพื่อสร้างความมั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ
15. ควรมีบทลงโทษที่มีประสิทธิภาพและสมควรต่อบุคคลและเจ้าหน้าที่ที่พบว่ามีความผิดฐานค้ามนุษย์หรือการกระทำอันเป็นองค์ประกอบและความผิดต่อเนื่อง
16. ในกรณีที่ไม่พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความผิด รัฐควรควบคุมและยึดทรัพย์ของบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ และในขอบเขตที่เห็นชอบทรัพย์ที่ถูกยึดควรนำมาใช้เพื่อช่วยและชดเชยแก่เหยื่อของการค้ามนุษย์
17. รัฐควรแน่ใจว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ได้รับการชดเชยทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม

---

³ ในหลักการและแนวทางฉบับนี้ การกระทำ และ ความผิด ที่ “เกี่ยวข้อง” กับการค้ามนุษย์หมายถึงรวมถึง การแสวงหาผลประโยชน์จากการค้าประเวณีของผู้อื่น และการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น การบังคับให้ใช้แรงงานหรือให้บริการ การให้เป็นทาสหรือทำงานเยี่ยงทาส และการให้ตกเป็นของนายจ้าง ที่มา: Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, article 3 (a)

UNOFFICIAL TRANSLATION

หลักและแนวทางปฏิบัติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการลักลอบค้ามนุษย์**แนวทาง 1: การส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน**

การละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นทั้งเหตุและผลของการค้ามนุษย์ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องถือเอาการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเป็นหัวใจหลักของมาตรการใดๆ ก็ตามที่จะถือปฏิบัติเพื่อป้องกันและยุติการค้ามนุษย์ มาตรการต่อต้านการค้ามนุษย์ไม่ควรส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ผู้อพยพ ผู้ถูกไล่ที่ ผู้ลี้ภัยทางการเมืองและผู้ต้องการที่ลบลบภัย

รัฐรวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศและองค์กรเอกชน (NGO) ควรพิจารณา:

1. ดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อเป็นหลักประกันว่ามาตรการที่ปฏิบัติเพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันและต่อสู้กับการค้ามนุษย์ไม่ส่งผลเสียต่อสิทธิและศักดิ์ศรีของบุคคล ซึ่งรวมถึงสิทธิของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์
2. ปรีกษากับองค์กรทางกฎหมายและศาลยุติธรรม สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนา ปฏิบัติ บังคับใช้และทบทวนกฎหมาย นโยบายและโปรแกรมในการต่อต้านการค้ามนุษย์
3. พัฒนาแผนแห่งชาติเพื่อยุติการค้ามนุษย์ กระบวนการนี้ควรใช้เพื่อสร้างตัวเชื่อมและความร่วมมือระหว่างสถาบันของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการต่อสู้การค้ามนุษย์และหรือช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์และหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้อง
4. ให้ความดูแลเป็นพิเศษเพื่อประกันว่าประเด็นการแบ่งแยกทางเพศได้รับการจัดการอย่างเป็นระบบเมื่อมาตรการต่อต้านการค้ามนุษย์ถูกนำเสนอ เพื่อให้แน่ใจว่ามาตรการเหล่านั้นจะไม่ถูกนำมาใช้อย่างแบ่งแยก
5. คุ้มครองสิทธิการมีอิสรภาพในการเคลื่อนไหวของทุกคน ให้หลักประกันว่ามาตรการต่อต้านการค้ามนุษย์จะไม่ละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานนี้
6. สร้างความมั่นใจว่ากฎหมาย นโยบาย โปรแกรม และการแทรกแซงการต่อต้านการค้ามนุษย์จะไม่มีผลกระทบต่อสิทธิของทุกคน รวมทั้งผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ที่จะแสวงหาและได้ที่ลบลบภัยจากการดำเนินคดีโดยสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับผู้ลี้ภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยการประยุกต์ใช้หลักการ non-refoulement (การห้ามไม่ให้รัฐส่งคนกลับประเทศของคนคนนั้น เนื่องจากถ้ากลับไปอาจมีอันตรายหรือถูกดำเนินคดี) อย่างมีประสิทธิภาพ
7. สร้างกลไกเพื่อควบคุมดูแลผลกระทบของกฎหมาย นโยบาย โปรแกรม และการแทรกแซงการต่อต้านการค้ามนุษย์ที่มีต่อสิทธิมนุษยชน ควรมีการพิจารณาขอบเขตบทบาทหน้าที่นี้ให้กับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ทำงานเป็นอิสระจากรัฐ นอกจากนี้องค์กรเอกชน (NGO) ที่ทำงานกับเหยื่อของ

UNOFFICIAL TRANSLATION

การคุ้มครองผู้บริโภคได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมในการควบคุมดูแลและประเมินผลของมาตรการต่อต้านการคุ้มครองผู้บริโภคต่อสิทธิมนุษยชน

8. เสนอข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและต่อสู้กับการค้ามนุษย์ในรายงานที่เสนอต่อคณะทำงานด้านการควบคุมดูแลสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ⁴
9. สร้างความมั่นใจว่าข้อตกลงและกฎหมายอื่นๆ เกี่ยวกับความร่วมมือระดับภูมิภาคหรือระหว่าง 2 ฝ่าย และนโยบายเกี่ยวกับการค้ามนุษย์จะไม่มีผลกระทบต่อสิทธิ พันธะ และ ความรับผิดชอบของรัฐภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งได้แก่ กฎหมายสิทธิมนุษยชน กฎหมายมนุษยธรรม และกฎหมายผู้อพยพ
10. ให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคและการเงินแก่รัฐและหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาและการดำเนินยุทธศาสตร์การต่อต้านการค้ามนุษย์ที่มีพื้นฐานอยู่บนหลักสิทธิมนุษยชน

แนวทาง 2: การพิสูจน์หาผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการลักลอบค้ามนุษย์และผู้กระทำผิด

การค้ามนุษย์มีความหมายมากกว่าการจัดการเคลื่อนย้ายบุคคลเพื่อแสวงหาประโยชน์จากบุคคลนั้นๆ มาก ปัจจัยสำคัญนอกเหนือจากนั้นที่แยกการค้ามนุษย์ออกจากการลักลอบเข้าเมืองก็คือการที่มีการใช้กำลัง การบังคับขู่เข็ญ และ/หรือการหลอกลวงตลอดหรือระหว่างขั้นตอนใดๆ ในกระบวนการค้ามนุษย์ ซึ่งการหลอกลวง การใช้กำลัง หรือการบังคับขู่เข็ญนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการแสวงหาผลประโยชน์ ในขณะที่บางครั้งปัจจัยอื่นๆ ที่ทำให้การค้ามนุษย์ต่างจากการลักลอบเข้าเมืองก็อาจจะเห็นได้อย่างชัดเจน แต่ในหลายกรณีการที่จะพิสูจน์ว่าเป็นการค้ามนุษย์มักจะทำได้ยากหากไม่มีการสืบสวนจริงจัง ความล้มเหลวในการระบุตัวผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ได้อย่างถูกต้องมักจะลงเอยด้วยการปฏิเสธสิทธิของเหยื่อ ดังนั้นรัฐจึงมีหน้าที่ที่จะสร้างความมั่นใจว่าสามารถระบุตัวเหยื่อได้อย่างถูกต้องและมีการปฏิบัติจริง

นอกจากนี้รัฐยังมีหน้าที่ดำเนินการอย่างเต็มความสามารถในอันที่จะระบุตัวผู้ค้ามนุษย์⁵ ซึ่งรวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการควบคุมและแสวงหาผลประโยชน์จากตัวผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

⁴ คณะทำงานตรวจสอบดูแลสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนประกอบด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม คณะกรรมการกำจัดการแบ่งแยกต่อเพศหญิง คณะกรรมการกำจัดการแบ่งแยกสีผิว คณะกรรมการต่อต้านการทาสกรรม และคณะกรรมการสิทธิเด็ก

⁵ คำว่า “ผู้ค้ามนุษย์” ที่ปรากฏในหลักการและแนวทางฉบับนี้หมายถึง ผู้จัดหา ผู้ขนส่ง ผู้ควบคุมผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ผู้เคลื่อนย้ายและ/หรือควบคุมให้ผู้ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์อยู่ในสถานการณ์ถูกแสวงหาผลประโยชน์ ผู้พัวพันกับอาชญากรรมที่เกี่ยวข้อง และผู้ได้รับผลประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการค้ามนุษย์ การกระทำอันเป็นองค์ประกอบและความผิดต่อเนื่อง

UNOFFICIAL TRANSLATION

สิ่งที่รัฐรวมถึงองค์กรระหว่างประเทศและองค์กรเอกชน (NGO) ควรพิจารณาได้แก่

1. พัฒนาแนวทางและระเบียบวิธีปฏิบัติสำหรับผู้มีอำนาจและเจ้าหน้าที่ทางการ เช่น ตำรวจ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามชายแดน เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ ควบคุมตัว จับตัว และดำเนินการกับผู้อพยพอย่างผิดปกติ เพื่อให้สามารถระบุตัวผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง
2. ให้การอบรมที่เหมาะสมแก่ผู้มีอำนาจและเจ้าหน้าที่ในการระบุตัวผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ และการประยุกต์ใช้แนวทางและระเบียบวิธีปฏิบัติที่กล่าวข้างต้นได้อย่างถูกต้อง
3. สร้างความร่วมมือระหว่างผู้มีอำนาจ เจ้าหน้าที่ และองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกในการระบุตัวและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ การจัดการและดำเนินความร่วมมือดังกล่าวควรจัดให้เป็นระเบียบแบบแผนเพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
4. ระบุจุดที่เหมาะสมในการแทรกแซงเพื่อสร้างความมั่นใจว่าผู้อพยพและผู้ที่มีความเป็นไปได้ว่าจะอพยพได้รับการเตือนล่วงหน้าเกี่ยวกับอันตรายและผลที่อาจเกิดขึ้นได้จากการค้ามนุษย์ และให้คนเหล่านั้นได้รับข้อมูลที่จะช่วยให้พวกเขาสามารถขอความช่วยเหลือได้ถ้าต้องการ
5. สร้างความมั่นใจว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์จะไม่ถูกดำเนินคดีฐานละเมิดกฎหมายผู้อพยพหรือฐานมีส่วนร่วมในความผิดซึ่งเป็นผลโดยตรงจากสถานการณ์ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์
6. สร้างความมั่นใจว่าไม่ว่าในสถานการณ์ใดผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์จะไม่ถูกกักตัวในฐานะผู้อพยพหรือถูกควบคุมตัวในรูปแบบอื่นๆ
7. สร้างความมั่นใจว่าระเบียบวิธีปฏิบัติและกระบวนการต่างๆ พร้อมสำหรับการรับและการพิจารณาในคำร้องขอที่หลบภัยทั้งจากผู้ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์และผู้หาที่หลบภัยโดยลักลอบเข้าเมือง นอกจากนี้ต้องเคารพและยึดถือหลักการ non-refoulement อยู่ตลอดเวลา

แนวทาง 3: การวิจัย วิเคราะห์ ประเมิน และเผยแพร่

ยุทธศาสตร์การต่อต้านการค้ามนุษย์ที่มีประสิทธิภาพและสามารถปฏิบัติได้จริงต้องอยู่บนพื้นฐานของข้อมูล ประสพการณ์ และการวิเคราะห์ที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน จำเป็นที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาและนำยุทธศาสตร์เหล่านี้มาใช้ต้องมีและรักษาไว้ซึ่งความเข้าใจแจ่มชัดในประเด็นต่างๆ เหล่านี้

สื่อมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มความเข้าใจของสาธารณชนต่อปรากฏการณ์การค้ามนุษย์ โดยการใช้อินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ที่ถูกต้องและสอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรม

UNOFFICIAL TRANSLATION

รัฐรวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศและองค์กรเอกชน (NGO) ควรพิจารณา:

1. ใช้และยึดถือคำจำกัดความของการค้ามนุษย์ที่นานาชาติเห็นพ้องต้องกันตามสนธิสัญญาพาเลโม (Palermo Protocol)⁶
2. ทำข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการค้ามนุษย์และความเคลื่อนไหวอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (เช่น การลักลอบเข้าเมือง) ซึ่งอาจมีองค์ประกอบของการค้ามนุษย์อยู่ด้วยให้เป็นมาตรฐาน
3. จัดการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่เป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์โดยแบ่งตามอายุ เพศ ชาติพันธุ์ และลักษณะที่เกี่ยวข้องอื่นๆ
4. ดำเนินการ สนับสนุนและนำวิจัยเกี่ยวกับการค้ามนุษย์มาใช้ประโยชน์ การวิจัยเหล่านั้นควรมีพื้นฐานอยู่บนหลักจริยธรรม รวมทั้งต้องคำนึงถึงความจำเป็นที่จะไม่ทำร้ายหรือรื้อฟื้นบาดแผลของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ นอกจากนี้ระเบียบวิธีวิจัยและเทคนิคการวิจัยควรมีคุณภาพสูงสุด
5. ควบคุมดูแลและประเมินความสัมพันธ์ระหว่างเจตนาของกฎหมาย นโยบาย และการแทรกแซงการต่อต้านการค้ามนุษย์ กับผลที่แท้จริงของมาตรการเหล่านั้น ที่สำคัญต้องมั่นใจว่ามีการแยกมาตรการที่จะลดการค้ามนุษย์อย่างแท้จริงกับมาตรการที่อาจส่งผลให้ปัญหาภัยจากที่หนึ่งหรือคนกลุ่มหนึ่งไปสู่ที่หรือคนกลุ่มอื่น
6. ทราบสิ่งที่เหยื่อการค้ามนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือสามารถทำได้เพื่อพัฒนาและดำเนินการแทรกแซงเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ และประเมินผลของการแทรกแซง โดยทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับความสมัครใจของเหยื่อเท่านั้น

⁶ The Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children (Palermo Protocol), supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime ได้ให้คำจำกัดความการค้ามนุษย์ว่า "...การจําหา การขนส่ง การเคลื่อนย้าย การให้ที่หลบซ่อนหรือการรับบุคคล โดยวิธีคุกคาม บังคับ ชูเชื้อ หลอกลวง ลักพา ใช้กำลังทำร้าย หาผลประโยชน์จากความเปราะบางของผู้เสียหาย หรือการให้หรือรับเงินหรือผลประโยชน์ต่างๆ ให้ผู้เสียหายยินยอม เพื่อที่จะแสวงหาผลประโยชน์จากผู้เสียหาย การแสวงหาผลประโยชน์ควรประกอบด้วย (แม้จะในระดับเล็กน้อยที่สุด) การแสวงหาผลประโยชน์จากการค้าประเวณี หรือการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศรูปแบบอื่น การบังคับให้ใช้แรงงานหรือให้บริการ การให้เป็นทาสหรือทำงานเยี่ยงทาส การให้ตกเป็นของนายจ้างหรือการเอาอวัยวะ (article 3 (a)) สนธิสัญญายังกล่าวต่ออีกว่า การจําหา การขนส่ง การเคลื่อนย้าย การให้ที่หลบซ่อนหรือการรับเด็กโดยมีจุดประสงค์ในการแสวงหาผลประโยชน์ ก็ควรได้รับการพิจารณาว่าเป็น "การค้ามนุษย์" แม้ว่าอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับวิธีการตามที่กล่าวข้างต้น (article 3 (c))

UNOFFICIAL TRANSLATION

7. ทราบบทบาทสำคัญที่องค์กรเอกชน (NGO) สามารถดำเนินการได้เพื่อปรับปรุงการบังคับใช้กฎหมาย การคุ้มครองผู้บริโภค โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์และรูปแบบของการคุ้มครองผู้บริโภคแก่ผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงการรักษาความลับของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการคุ้มครองผู้บริโภคด้วย

แนวทาง 4: ขอบเขตทางกฎหมายที่เหมาะสม

การขาดกฎหมายเฉพาะและเพียงพอเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในระดับชาติเป็นอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งในการต่อสู้กับการคุ้มครองผู้บริโภค มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องประสานคำจำกัดความ ระเบียบวิธีปฏิบัติ และความร่วมมือทางกฎหมายเข้าด้วยกันทั้งในระดับภูมิภาคและระดับชาติโดยให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ การพัฒนากรอบกฎหมายที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเครื่องมือและมาตรฐานนานาชาติที่เกี่ยวข้องจะมีบทบาทสำคัญในการป้องกันการคุ้มครองผู้บริโภคและการแสวงหาผลประโยชน์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

รัฐควรพิจารณา:

1. แก้ไขหรือใช้กฎหมายของประเทศที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลเพื่อให้คดีการคุ้มครองผู้บริโภคได้รับการจำกัดความในกฎหมายของประเทศอย่างถูกต้องและให้แนวทางโดยละเอียด ในการลงโทษผู้กระทำผิดตามฐานความผิดต่างๆ ที่สามารถเอาผิดได้ พฤติการณ์ทั้งหมดที่อยู่ในคำจำกัดความการคุ้มครองผู้บริโภค เช่น การตกเป็นทาสจากหนี้สิน การบังคับใช้แรงงาน และการบังคับให้ขายตัวควรได้รับการพิจารณาทางกฎหมายด้วยเช่นกัน
2. ประกาศใช้กฎหมายเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคต้องรับผิดชอบทางวินัย ทางแพ่งและอาชญากรรมถึงทางอาญามากกว่าผู้กระทำผิดอื่น ทบทวนกฎหมายที่มีอยู่เพื่อดูแลการควบคุมและเงื่อนไขการจัดการที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาตและการดำเนินธุรกิจที่อาจทำเพื่อป้องกันการคุ้มครองผู้บริโภค เช่น สำนักงานจัดหาคู่ บริษัทนายหน้าจัดหางาน บริษัทตัวแทนท่องเที่ยว โรงแรมและธุรกิจบริการรับรองลูกค้า
3. ออกกฎหมายที่มีบทลงโทษทางอาญาที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ (รวมถึงการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในกรณีที่ผู้กระทำผิดเป็นบุคคล) ในกรณีนี้ที่เห็นสมควร กฎหมายควรมีลงโทษเพิ่มเติมแก่ผู้ที่พบว่ามีความผิดฐานคุ้มครองผู้บริโภค ในสถานการณ์ที่เลวร้ายกว่าปกติ ซึ่งรวมถึง ความผิดที่เกี่ยวข้องกับการค้าเด็กหรือความผิดที่กระทำหรือเกี่ยวข้องโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ
4. ออกกฎหมายเกี่ยวกับการยึดทรัพย์หรือเงินที่ได้จากการคุ้มครองผู้บริโภคและความผิดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ถ้าเป็นไปได้กฎหมายควรระบุว่าเงินที่ได้จากการคุ้มครองผู้บริโภคจะถูกใช้เพื่อเป็นประโยชน์แก่เหยื่อของการคุ้มครองผู้บริโภค ควรพิจารณาจัดตั้งกองทุนชดเชยแก่เหยื่อของการคุ้มครองผู้บริโภคและการใช้ทรัพย์สินที่ยึดมาอุดหนุนกองทุนดังกล่าว

UNOFFICIAL TRANSLATION

5. มีหลักประกันว่ากฎหมายจะป้องกันไม่ให้ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ถูกดำเนินคดี กักขัง หรือลงโทษในข้อหาเข้ามาหรืออาศัย หรือความผิดที่พวกเขามีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเนื่องจากความผิดนั้นเป็นผลโดยตรงจากสถานการณ์ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์
6. สร้างความมั่นใจว่ากฎหมายต่อต้านการค้ามนุษย์มีบทคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ซึ่งรวมถึงการคุ้มครองในการส่งตัวกลับประเทศมาตุภูมิหากมีความเป็นไปได้ที่การส่งตัวกลับนั้นจะทำให้ความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์และครอบครัว
7. ให้ความคุ้มครองทางกฎหมายแก่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ที่สมัครใจจะร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ด้านกฎหมาย รวมถึงการคุ้มครองสิทธิที่จะอยู่อย่างถูกกฎหมายในประเทศปลายทางระหว่างระยะเวลาที่มีการดำเนินการทางกฎหมายใดๆ
8. ช่วยให้ผู้ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ได้รับข้อมูลและความช่วยเหลือในภาษาที่พวกเขาเข้าใจรวมทั้งให้กำลังใจหรือการสนับสนุนเพียงพอต่อความต้องการฉันทน์ของพวกเขา รัฐควรสร้างความมั่นใจว่าการให้สิทธิที่จะเข้าถึงข้อมูล ความช่วยเหลือและการสนับสนุนอย่างทันท่วงทีนั้นไม่ใช่สิ่งที่จะทำหรือไม่ทำก็ได้แต่เป็นสิทธิของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ทุกคน
9. สร้างความมั่นใจว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์มีสิทธิตามกฎหมายที่จะฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าค้ามนุษย์
10. รับประกันว่ากฎหมายให้ความคุ้มครองแก่พยาน
11. ออกกฎหมายที่มีบทลงโทษหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหรือพัวพันกับการค้ามนุษย์และการแสวงหาผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์

แนวทางที่ 5 การตอบสนองทางกฎหมายที่เหมาะสม

แม้ว่าจะมีหลักฐานบ่งบอกว่าการลักลอบค้ามนุษย์กำลังเพิ่มสูงขึ้นในทุกภูมิภาคของโลกแต่มีผู้กระทำความผิดจำนวนน้อยที่ถูกจับกุมดำเนินคดี การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ทำให้ผู้ลักลอบค้ามนุษย์เข็ดขยาดและยังทำให้มีผลกระทบโดยตรงต่ออุปสงค์ด้วย

การตอบสนองทางกฎหมายที่เหมาะสมในการลักลอบค้ามนุษย์ขึ้นอยู่กับ การให้ความร่วมมือของเหยื่อผู้ประสบเคราะห์และพยานอื่นๆ ในหลายๆกรณีที่เกิดความลังเลใจหรือไม่สามารถแจ้งการลักลอบค้ามนุษย์หรือช่วยเป็นพยานได้เนื่องจากไม่มีความมั่นใจในเจ้าหน้าที่ตำรวจและระบบยุติธรรม และ/หรือเพราะขาดกลไกในการคุ้มครองที่มีประสิทธิภาพ ปัญหาต่างๆเหล่านี้ยิ่งซับซ้อนขึ้นเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการลักลอบค้ามนุษย์ จำเป็นต้องใช้มาตรการเด็ดขาดเพื่อให้แน่ใจได้มีการสืบสวนการไต่สวนดำเนินคดีและการลงโทษการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในลักษณะดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายจะต้องตระหนักว่าการให้ความปลอดภัยแก่เหยื่อผู้ประสบเคราะห์เป็นสิ่งสำคัญสูงสุด เจ้าหน้าที่งานสอบสวนต้องความรับผิดชอบดังกล่าวโดยไม่สามารถเพิกเฉยได้

UNOFFICIAL TRANSLATION

รัฐ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจและองค์กรเอกชนควรพิจารณาสิ่งต่อไปนี้

1. ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมายตระหนักว่าเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของพวกเขาที่จะต้องให้ความปลอดภัยและปฏิบัติต่อเหยื่อผู้ประสบเคราะห์อย่างดีโดยทันที
2. ต้องแน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายได้รับการฝึกที่เพียงพอด้านการสอบสวนและการดำเนินการตามกฎหมายในคดีลักลอบค้ามนุษย์ การฝึกจะต้องเหมาะสมกับความต้องการของเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์ โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็ก และควรมีแนวทางที่ปฏิบัติได้ในการส่งเสริมให้เหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์หรือบุคคลอื่น ๆ ล่าให้ข้อมูลของคนร้ายที่ทำการลักลอบค้ามนุษย์ ควรพิจารณาให้หน่วยงานเอกชนมีส่วนร่วมในการฝึกเพื่อให้การฝึกมีประสิทธิภาพและแก้ปัญหาได้ตรงจุดมากขึ้น
3. ให้ผู้รักษากฎหมายมีอำนาจเต็มที่ใช้ในการสอบสวนและมีกลยุทธ์ที่จะทำให้การสอบสวนและการดำเนินการทางกฎหมายต่อบุคคลต้องสงสัยในการลักลอบค้ามนุษย์บรรลุผล รัฐควรให้การสนับสนุนการพัฒนามาตรการควบคุมการสอบสวนที่ให้น้ำหนักต่อคำให้การของเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์
4. ตั้งผู้เชี่ยวชาญพิเศษในคดีการลักลอบค้ามนุษย์(ควรประกอบไปด้วยทั้งผู้หญิงและผู้ชาย)เพื่อที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและความเป็นมืออาชีพมากที่สุด
5. รับรองว่าผู้กระทำความผิดในการลักลอบค้ามนุษย์คือเป้าหมายของยุทธวิธีต่อต้านการลักลอบค้ามนุษย์ และอย่าให้เหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์ต้องอยู่ในภาวะที่เสี่ยงต่อการถูกลงโทษทางกฎหมายจากผลกรกระทำของผู้กระทำผิดในการลักลอบค้ามนุษย์
6. ดำเนินตามมาตรการโดยต้องแน่ใจว่า “การเข้าช่วยชีวิตเหยื่อ” ต้องไม่เป็นการละเมิดสิทธิและเกียรติของเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์ ปฏิบัติการนี้จะใช้ก็ต่อเมื่อมีการวางมาตรการที่เหมาะสมและเพียงพอในการตอบสนองต่อความต้องการของเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์ไว้แล้ว
7. กระตุ้นให้ตำรวจ, ผู้ที่มีหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมาย, ชายแดน, กองตรวจคนเข้าเมือง, กระบวนการยุติธรรม, นักสังคมสงเคราะห์และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขไวต่อการแก้ไขปัญหาการลักลอบค้ามนุษย์และต้องแน่ใจว่าได้มีการฝึกพิเศษที่สอนให้เจ้าหน้าที่สังเกตได้ว่าการลักลอบค้ามนุษย์ และฝึกการใช้กำลังต่อสู้กับขบวนการลักลอบค้ามนุษย์ และการปกป้องสิทธิของเหยื่อ
8. ปฏิบัติอย่างเหมาะสมในการปกป้องเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์ในระหว่างการสอบสวนและการดำเนินคดีและเวลาใดก็ตามที่จำเป็นเพื่อความปลอดภัยของเหยื่อ มาตรการปกป้องเหยื่ออาจประกอบไปด้วย การจำแนกสถานที่ที่ปลอดภัย ณ. ประเทศปลายทาง, การจัดที่ปรึกษาทางกฎหมายให้, การปกปิดลักษณะภายนอกของเหยื่อในขณะดำเนินการทางกฎหมาย, ตัวเลือกที่ให้เหยื่อเลือกว่าจะพักอยู่ที่เดิม ย้ายที่ใหม่หรือจะกลับถิ่นฐานเดิม
9. สนับสนุนให้ตำรวจทำงานร่วมกับองค์กรเอกชนเพื่อให้เหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์ได้รับการสนับสนุนและความช่วยเหลือที่จำเป็น

UNOFFICIAL TRANSLATION

แนวทางที่ 6 การปกป้องและการสนับสนุนเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์

กระบวนการลักลอบค้ามนุษย์ไม่สามารถถูกทำลายได้ถ้าปราศจากความสนใจในสิทธิและความต้องการของเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์ การปกป้องและการสนับสนุนที่เหมาะสมคือการใช้ปฏิบัติต่อเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์อย่างไม่แบ่งแยกเลือกที่รักมักที่ชัง

รัฐและผู้เกี่ยวข้อง, หน่วยงานรัฐวิสาหกิจและองค์กรเอกชนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ต้องแน่ใจว่าในการร่วมมือกับองค์กรเอกชน เหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์มีความปลอดภัยและที่พักพิงที่เพียงพอ ไม่ควรบังคับให้เหยื่อมอบหลักฐานแล้วจึงจะเสนอให้ที่พักพิง ไม่ควรกักขังเหยื่อในศูนย์กักกันของกองตรวจคนเข้าเมือง สถานที่กักกันอื่นๆหรืออาคารที่สกปรกขอมช่อ
2. ต้องแน่ใจว่าในการร่วมมือกับองค์กรเอกชน เหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์ได้รับการดูแลสุขภาพและการให้คำปรึกษาเบื้องต้น และห้ามบังคับเหยื่อให้รับความช่วยเหลือถ้าเขาไม่ต้องการ และห้ามบังคับให้เหยื่อต้องตรวจโรคใดๆ เช่น โรคเอดส์ เป็นต้น
3. ต้องแน่ใจว่าเหยื่อได้รับฟังสิทธิของตนเองจากตัวแทนระดับสูงหรือเจ้าหน้าที่สถานกงสุลสัญชาติเดียวกับเหยื่อ เจ้าหน้าที่ที่ทำงานในสถานทูตหรือสถานกงสุลควรได้รับการอบรมที่เหมาะสมในการตอบสนองต่อการขอข้อมูลหรือความช่วยเหลือของเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์ กระบวนการที่กล่าวมานี้ไม่ใช้กับเหยื่อที่เป็นผู้ลี้ภัยทางการเมืองหรือผู้วิกลจริต
4. ต้องแน่ใจว่ากระบวนการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์ต้องไม่มีอคติต่อสิทธิ, เกียรติ, สภาพร่างกายและสภาพจิตใจของเหยื่อ
5. ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและความช่วยเหลืออื่นๆที่เกี่ยวข้องของอัยการ, บุคคลหรือการกระทำของคนร้ายลักลอบค้ามนุษย์แก่เหยื่อ
6. ต้องแน่ใจว่าเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์ได้รับการปกป้องต่ออันตราย, การคุกคามหรือการข่มขู่จากผู้กระทำผิดหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ห้ามเปิดเผยตัวเหยื่อต่อสาธารณชนและควรเคารพและปกป้องความเป็นส่วนตัวของเหยื่อเท่าที่จะเป็นไปได้ ขณะเดียวกันควรให้สิทธิแก่ผู้ที่ถูกกล่าวหาให้ได้รับการพิจารณาคดีอย่างยุติธรรม เหยื่อควรได้รับการแจ้งเตือนถึงความยากลำบากในการที่จะต้องปิดบังภาพร่างตัวเหยื่อไม่ควรให้ความคาดหวังที่ผิดหรือเกินความจริงเกี่ยวกับความสามารถของผู้รักษากฎหมาย
7. ต้องแน่ใจว่ามีสถานที่ที่ปลอดภัยและเป็นไปได้สำหรับเหยื่อ เมื่อเหยื่อสมัครใจจะกลับไป และจัดหาสถานที่ ณ.ประเทศปลายทางหรือประเทศที่สามให้เหยื่อในสถานการณ์เฉพาะบางอย่าง เช่น เพื่อป้องกันการตอบโต้ด้วยกำลังในกรณีที่มีแนวโน้มว่าจะมีการลักลอบค้ามนุษย์อีกครั้ง
8. ในความร่วมมือกับองค์กรเอกชนต้องแน่ใจว่าเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์ที่เดินทางกลับถิ่นกำเนิดได้รับความช่วยเหลือและการสนับสนุนที่จำเป็นเพื่อจะมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี อำนวยความสะดวกในการ

UNOFFICIAL TRANSLATION

กลับสู่สังคมของเหยื่อและป้องกันไม่ให้เกิดการลักลอบค้ามนุษย์ขึ้นอีก ควรมีมาตรการในการจัดการ การดูแลรักษาสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่เหมาะสม ที่อยู่อาศัย การศึกษาและการจ้างงานให้แก่เหยื่อการ ลักลอบค้ามนุษย์ที่เดินทางกลับถิ่นฐาน

แนวทางที่ 7 การป้องกันการลักลอบค้ามนุษย์

ยุทธวิธีในการป้องกันการลักลอบค้ามนุษย์ควรจะเข้าไปถึงรากของปัญหา รัฐและหน่วยงานรัฐวิสาหกิจควร เข้าไปถึงปัจจัยต่างๆที่ทำให้การลักลอบค้ามนุษย์เพิ่มขึ้น เช่น ความไม่เสมอภาค, ความยากจนและการ แบ่งแยกชนชั้นในรูปแบบต่างๆ ยุทธวิธีในการป้องกันที่มีประสิทธิภาพควรอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ที่มี และข้อมูลที่แม่นยำ

รัฐภายใต้ความร่วมมือกับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ องค์กรเอกชนและองค์กรต่าง ๆตามความเหมาะสม ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ในการใช้นโยบายพัฒนาความร่วมมือ

1. วิเคราะห์หาปัจจัยที่ก่อให้เกิดการค้าประเวณี การหาผลประโยชน์จากผู้ใช้งาน และใช้กฎหมาย นโยบายและมาตรการอย่างเข้มงวดในการจัดการกับปัญหาเหล่านี้
2. พัฒนาแผนที่จะให้ทางเลือกในการประกอบอาชีพ เช่น การศึกษาขั้นต้น, การฝึกฝนทักษะต่างๆ, การรู้ หนังสือ แก่ผู้หญิงและกลุ่มคนที่เสียเปรียบทางสังคม
3. ปรับปรุงให้เด็กมีโอกาสทางการศึกษาและเพิ่มระดับการศึกษาขั้นต้นให้เด็กโดยเฉพาะเด็กหญิง
4. ต้องแน่ใจว่าผู้อพยพย้ายถิ่นฐานโดยเฉพาะผู้หญิงได้รับการเข้าถึงความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการย้ายถิ่น ฐาน (เช่น การถูกหาผลประโยชน์, การเป็นหนี้เป็นสิน, ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพและความปลอดภัยรวมทั้ง ความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี) รวมไปถึงความช่วยเหลือทางกฎหมาย การย้ายถิ่นฐานที่ถูกต้องตาม กฎหมาย
5. พัฒนาการรณรงค์ให้ข้อมูลแก่ประชาชนทั่วไปเน้นให้เห็นความอันตรายของการลักลอบค้ามนุษย์การ รณรงค์ดังกล่าวควรให้ความสนใจอย่างถ่องแท้การลักลอบค้ามนุษย์และเหตุผลที่บุคคลหนึ่งๆ ตัดสินใจเสี่ยงอันตรายย้ายถิ่นฐาน
6. ทบทวนและแก้ไขนโยบายที่อาจจะผลักดันประชาชนให้ใช้การอพยพไปขายแรงงานที่ผิดกฎหมาย กระบวนการนี้ควรศึกษาผลกระทบที่เกิดกับผู้หญิง และ/หรือกฎหมายเกี่ยวกับการแบ่งแยกทางเชื้อชาติ, ทรัพย์สิน, การอพยพเพื่อไปขายแรงงานต่างถิ่น
7. ศึกษาวิธีการในการเพิ่มโอกาสแก่การอพยพถิ่นฐานที่ถูกกฎหมาย การสนับสนุนการขายแรงงานในต่าง แดนของรัฐควรขึ้นอยู่กับข้อกำหนดและกลไกที่จะปกป้องสิทธิของคนงานที่ไปขายแรงงานในต่างแดน

UNOFFICIAL TRANSLATION

8. เพิ่มความสามารถของผู้รักษากฎหมายในการจับกุมและดำเนินการกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบค้ามนุษย์เพื่อเป็นมาตรการป้องกัน ซึ่งต้องแน่ใจด้วยว่าผู้รักษากฎหมายทำตามหน้าที่ของตน
9. ใช้มาตรการที่จะลดปัญหาโดยให้ทุกคนมีหลักฐานเอกสารแสดงการเกิด, สัญชาติและการสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมาย

แนวทางที่ 8 มาตรการพิเศษในการปกป้องและสนับสนุนเด็กที่เป็นเหยื่อของการลักลอบค้ามนุษย์อันตรายต่อร่างกายและจิตใจที่เกิดแก่เด็กที่เป็นเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์และการหาผลประโยชน์แก่เด็กที่เพิ่มขึ้นจึงจำเป็นที่ต้องมีวิธีการจัดการแตกต่างจากผู้ใหญ่ที่เป็นเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์ในแง่ของกฎหมาย นโยบาย แผนและการเข้าแทรกแซง ความสนใจมากที่สุดของเด็กต้องเป็นข้อพิจารณาพื้นฐานในทุก ๆ การปฏิบัติที่เกี่ยวกับเด็กที่เป็นเหยื่อ ไม่ว่าเด็กจะอยู่ภายใต้การดูแลขององค์กรสวัสดิการสังคมของรัฐหรือเอกชน, ศาลยุติธรรม, องค์กรการบริหารหรือหน่วยงานนิติบัญญัติ

รัฐและผู้เกี่ยวข้อง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจและองค์กรเอกชนควรพิจารณาสิ่งต่อไปนี้เพิ่มเติมจากแนวทางที่ 6

1. ต้องแน่ใจว่าคำจำกัดความของคำว่าการลักลอบค้ามนุษย์ในเด็กในต้วบทกฎหมายและนโยบายต้องสะท้อนถึงความต้องการการดูแลและการคุ้มครองเป็นพิเศษรวมถึงการปกป้องทางกฎหมายที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสนธิสัญญาPalermo หลักฐานการถูกล่อลวง การบังคับ การข่มขู่ไม่ควรแยกออกจากคำจำกัดความของคำว่าการลักลอบค้ามนุษย์เมื่อมีเด็กเข้ามาเกี่ยวข้อง
2. ต้องแน่ใจว่ามาตรการต่างๆต้องรัดกุมรวดเร็วต่อการพิสูจน์การลักลอบค้ามนุษย์ที่มีเด็กเป็นเหยื่อ
3. ต้องแน่ใจว่าเด็กที่เป็นเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์จะไม่ได้รับโทษทางกฎหมายซึ่งปฏิบัติเช่นเดียวกันกับเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์ที่เป็นผู้ใหญ่
4. ในกรณีที่เด็กไม่มีญาติหรือผู้ปกครองอยู่ด้วยให้ดำเนินการหาสมาชิกในครอบครัวของเด็ก ทำการประเมินความเสี่ยงและการถามความเห็นของเด็กและจัดการให้เด็กที่เป็นเหยื่อของการลักลอบค้ามนุษย์กลับคืนสู่ครอบครัวถ้าเด็กสนใจอยากที่จะกลับไป
5. ในสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยสำหรับเด็กในการกลับคืนสู่ครอบครัวหรือเด็กไม่สนใจจะกลับไปก็ให้จัดการดูแลที่เหมาะสมให้แก่เด็กโดยเคารพต่อสิทธิและเกียรติของเด็กที่เป็นเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์
6. จากสถานการณ์ทั้งสองที่กล่าวไปข้างต้นต้องแน่ใจว่าเด็กสามารถในการแสดงความคิดเห็นได้ด้วยความเต็มใจไม่ว่าเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ในการให้เด็กตัดสินใจว่าจะกลับไปหาครอบครัวหรือไม่ต้องสอดคล้องกับอายุและวุฒิภาวะของเด็กด้วย

UNOFFICIAL TRANSLATION

7. ใช้นโยบายพิเศษและแผนต่างๆในการปกป้องและสนับสนุนเด็กที่เป็นเหยื่อของการลักลอบค้ามนุษย์ เด็กควรได้รับความช่วยเหลือทางร่างกาย จิตใจ กฎหมาย การศึกษา ที่อยู่อาศัยและการดูแลสุขภาพที่เหมาะสม
8. ใช้มาตรการต่างๆที่จำเป็นต่อการปกป้องสิทธิและความสนใจของเด็กในทุกๆกระบวนการเอาผิดทางกฎหมายของผู้กระทำผิดและในระหว่างกระบวนการเรียกร้องค่าเสียหาย
9. ปกป้องความเป็นส่วนตัวและการปกปิดอำพรางลักษณะของเด็กอย่างเหมาะสมและใช้มาตรการในการหลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลที่น่าจะนำไปสู่การเปิดเผยตัวของเด็ก
10. ใช้มาตรการต่างๆเพื่อให้แน่ใจว่ามีการฝึกฝนที่เพียงพอและเหมาะสมโดยเฉพาะการฝึกทางกฎหมายและจิตวิทยาแก่บุคคลที่ทำงานกับเด็กที่เป็นเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์

แนวทางที่ 9 วิธีการแก้ไข

เหยื่อของการลักลอบค้ามนุษย์เป็นเหยื่อของการละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งมีสิทธิทางกฎหมายระหว่างชาติข้อหนึ่งที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการแก้ไขปัญหานี้ สิทธิข้อนี้มักจะไม่เป็นผลเพราะผู้ที่ตกเป็นเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์ขาดข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นไปได้และกระบวนการสำหรับการแก้ไข เช่นการเรียกร้องค่าชดเชยเพราะการลักลอบค้ามนุษย์เป็นการหาประโยชน์ส่วนตัว ในการที่จะเอาชนะปัญหานี้ผู้ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและด้านอื่นๆควรจะชี้ให้เหยื่อตระหนักถึงสิทธิของตนเองในการแก้ไขปัญหานี้

รัฐและผู้เกี่ยวข้อง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานเอกชนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ต้องมั่นใจได้ว่าเหยื่อผู้ประสบเคราะห์จะมีสิทธิได้รับการการบำบัดเยียวยาอย่างเป็นธรรมและพอเพียง รวมถึงการได้รับการฟื้นฟูสภาพตามที่ควรจะเป็น การบำบัดเยียวยาดังกล่าวรวมทั้งทางด้านอาญาด้านแพ่ง และการจัดการตามสภาพแท้จริง
2. จัดหาข้อมูลรวมถึงความช่วยเหลือด้านกฎหมายและด้านอื่นๆเพื่อช่วยให้เหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์แก้ไขปัญหานี้ได้มาตรการแก้ไขปัญหาคควรอธิบายชัดเจนเป็นภาษาที่เหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์เข้าใจได้
3. จัดการให้เหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์สามารถอยู่ในประเทศนั้นๆต่อไปได้อย่างปลอดภัยในระหว่างที่มีการดำเนินกระบวนการทางกฎหมายหรือการบริหาร

UNOFFICIAL TRANSLATION

แนวทางที่ 10 ภาระหน้าที่ของผู้รักษาสันติภาพ ตำรวจและนักมานุษยวิทยาและเจ้าหน้าที่ทางการทูต การเกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อมของการรักษาสันติภาพ การสร้างสันติภาพ ตำรวจ นักมานุษยวิทยาและเจ้าหน้าที่ทางการทูตที่มีต่อการลบลอบค้ำมนุษย์ทำให้เกิดสิ่งที่ควรจะตระหนักถึง รัฐ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจและองค์กรเอกชนมีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติของผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของตน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ในการหามาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันคนในชาติและลูกจ้างของตนจากการลบลอบค้ำมนุษย์และการถูกหาประโยชน์ และต้องสอบสวนหาผู้กระทำผิดในการลบลอบค้ำมนุษย์และการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนรวมถึงวางบทลงโทษที่เหมาะสมแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

รัฐและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจและองค์กรเอกชนควรคำนึงถึงสิ่งดังต่อไปนี้

1. ต้องแน่ใจว่าในแผนการฝึกทั้งก่อนและหลังสำหรับเจ้าหน้าที่รักษาสันติภาพ สร้างสันติภาพ ตำรวจนักมานุษยวิทยาและเจ้าหน้าที่ทางการทูตได้ระบุถึงปัญหาการลบลอบค้ำมนุษย์และมาตรฐานการปฏิบัติที่ได้ตั้งไว้อย่างชัดเจน การฝึกควรอยู่ภายในขอบเขตของสิทธิมนุษยชนและผู้ให้การฝึกควรเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ที่เหมาะสม
2. ต้องแน่ใจว่ามาตรการในการเตรียมบุคคลากร การวางตำแหน่งและการโยกย้าย(รวมถึงตัวแทนเอกชนและหน่วยย่อยอื่นๆ)ต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัดและโปร่งใส
3. ต้องแน่ใจว่าเจ้าหน้าที่รักษาสันติภาพ สร้างสันติภาพ ตำรวจนักมานุษยวิทยาและเจ้าหน้าที่ทางการทูตต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการลบลอบค้ำมนุษย์และการหาประโยชน์หรือใช้หน้าที่การทำงานเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการลบลอบค้ำมนุษย์ รวมไปถึงการทุจริตสมรู้ร่วมคิดกับการลบลอบค้ำมนุษย์หรือมีส่วนพัวพันกับผู้หนึ่งผู้ใดในขบวนการการลบลอบค้ำมนุษย์หรือการหาประโยชน์โดยมิชอบ
4. พัฒนาและใช้แนวทางและหลักการปฏิบัติและระบุมตรฐานการปฏิบัติที่ได้ตั้งไว้และผลที่จะเกิดขึ้นถ้าล้มเหลวในการปฏิบัติตามมาตรฐานที่วางไว้แล้วนั้น
5. ให้เจ้าหน้าที่รักษาสันติภาพ สร้างสันติภาพ ตำรวจ นักมานุษยวิทยาและเจ้าหน้าที่ทางการทูตรายงานการลบลอบค้ำมนุษย์และการหาประโยชน์โดยมิชอบทันทีที่ได้พบเห็น
6. ตั้งกลไกในการสอบสวนอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการลบลอบค้ำมนุษย์และการหาประโยชน์โดยมิชอบที่มีเจ้าหน้าที่รักษาสันติภาพ สร้างสันติภาพ ตำรวจ นักมานุษยวิทยาและเจ้าหน้าที่ทางการทูตมีส่วนเกี่ยวข้อง
7. ใช้บทลงโทษทางอาญาที่เหมาะสมกับเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการลบลอบค้ำมนุษย์และการหาประโยชน์โดยมิชอบ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจและองค์กรเอกชนควรใช้บทลงโทษทางวินัยต่อเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการลบลอบค้ำมนุษย์และการหาผลประโยชน์โดยมิชอบอย่างเหมาะสมแล้วแต่กรณี

UNOFFICIAL TRANSLATION

นอกเหนือไปจากบทลงโทษทางอาญาที่รัฐได้วางไว้ ไม่ควรให้สิทธิพิเศษหรือให้การปกป้องเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการลักลอบค้ามนุษย์และการหาผลประโยชน์โดยมิชอบ

แนวทางที่ 11 การร่วมมือและการประสานงานระหว่างรัฐและภูมิภาคอื่น ๆ

การลักลอบค้ามนุษย์เป็นปัญหาระดับภูมิภาคและระดับโลกซึ่งไม่สามารถจัดการอย่างมีประสิทธิภาพได้ในระดับชาติเท่านั้นจะเห็นได้ว่าขบวนการการลักลอบค้ามนุษย์มักจะย้ายไปก่อเหตุในประเทศต่างๆ ดังนั้นการร่วมมือกันระหว่างประเทศมีความสำคัญมากต่อการต่อสู้กับการลักลอบค้ามนุษย์ การร่วมมือดังกล่าวมีความจำเป็นมากต่อประเทศที่ประสบกับปัญหาการลักลอบค้ามนุษย์ในระดับต่างๆ

รัฐและผู้เกี่ยวข้อง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจและองค์กรเอกชนควรคำนึงถึงสิ่งดังต่อไปนี้

1. ตั้งข้อตกลงระหว่างประเทศในการป้องกันการลักลอบค้ามนุษย์ การปกป้องสิทธิและเกียรติของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์รวมทั้งช่วยสนับสนุนทางด้านสวัสดิการของเหยื่อ
2. ให้ความช่วยเหลือระหว่างชาติทางด้านการเงินหรือทางยุทธวิธีแก่รัฐหรือหน่วยงานทางสังคมอื่นๆ เพื่อช่วยในการพัฒนาและสนับสนุนยุทธวิธีที่อยู่บนพื้นฐานของสิทธิมนุษยชนในการต่อต้านการลักลอบค้ามนุษย์
3. ทำสนธิสัญญาระดับชาติและระหว่างชาติเกี่ยวเนื่องกับการลักลอบค้ามนุษย์โดยให้อยู่ในขอบเขตของสนธิสัญญา Palermo และมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างชาติที่มีอยู่แล้ว
4. ใช้ข้อตกลงการขยายแรงงานในต่างแดนซึ่งได้ระบุถึงมาตรฐานในการทำงาน สัญญาจ้าง การเดินทาง กลับคืนสู่ถิ่นที่อยู่เดิมและอื่นๆ เพื่อให้เป็นมาตรฐานระหว่างประเทศ รัฐควรใช้ข้อตกลงดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อกำจัดขบวนการการลักลอบค้ามนุษย์และการหาผลประโยชน์โดยมิชอบ
5. พัฒนาการร่วมมือกันพิสูจน์หาผู้ที่ตกเป็นเหยื่อการลักลอบค้ามนุษย์รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสัญชาติและที่อยู่อาศัยของเหยื่อ
6. ตั้งกลไกที่ช่วยในการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบค้ามนุษย์และวิธีการทำงานของขบวนการนี้
7. พัฒนามาตรการและสนธิสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายในรัฐต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีติดต่อโดยตรงควรมีสื่อกลางโดยตรงเพื่อขอความช่วยเหลือระหว่างเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเพื่อให้การร้องขอดังกล่าวได้รับการตอบสนองอย่างรวดเร็วซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาร่วมมือในการทำงานร่วมกัน

UNOFFICIAL TRANSLATION

8. ต้องแน่ใจว่ามีการร่วมมือกันทางกระบวนการยุติธรรมระหว่างชาติในการสอบสวนและดำเนินการทางกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบค้ามนุษย์และการหาผลประโยชน์โดยมิชอบโดยผ่านทาง การดำเนินการและการสอบสวนร่วม การร่วมมือกันนี้ควรรวมไปถึงความช่วยเหลือในการพิสูจน์และสอบพยานต้องกระทำโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของพยาน การรวบรวมและการเก็บหลักฐาน การทำเอกสารทางกฎหมายต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของพยานหลักฐาน และการบังคับใช้ทางกฎหมาย
9. ต้องแน่ใจว่าการร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบค้ามนุษย์ได้รับการจัดการแก่ประเทศที่ร้องขออย่างรวดเร็ว
10. ตั้งกลไกการร่วมมือกันในการหยุดกระบวนการการลักลอบค้ามนุษย์ การร่วมมือกันนี้ต้องรวมไปถึงการให้ความช่วยเหลือในการพิสูจน์ ติดตาม จับกุมและหยุดขบวนการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการลักลอบค้ามนุษย์และการหาผลประโยชน์โดยมิชอบ
11. แลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการให้ความช่วยเหลือกันรวบรวมแผนการต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อก่อให้เกิดผลสำเร็จและประสิทธิภาพสูงสุด
12. สนับสนุนและช่วยทำให้เกิดการร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานเอกชนและองค์กรทางสังคมอื่นๆ ในประเทศต้นทาง ประเทศที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนเส้นทางและประเทศ ณ. ที่หมายซึ่งการร่วมมือดังกล่าวนี้สำคัญมากต่อการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการลักลอบค้ามนุษย์ในการเดินทางกลับสู่ประเทศของตน